

AFTALE OM SAMARBEJDE
MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS
MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE
OG DET SCHWEIZISKE FORBUND PÅ DEN ANDEN SIDE
OM BEKÆMPELSE AF SVIG OG ENHVER ANDEN ULOVLIG AKTIVITET
TIL SKADE FOR DERES FINANSIELLE INTERESSER

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN TJEKKIET,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKKEN SLOVAKIET,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

på den ene side, og

DET SCHWEIZISKE FORBUND,

på den anden side,

herefter benævnt "de kontraherende parter" –

SOM HENVISER TIL de nære forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side,

SOM ØNSKER på en effektiv måde at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de kontraherende parters finansielle interesser,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at styrke den administrative bistand inden for disse områder,

SOM ER OVERBEVIST OM, at de kontraherende parter bør yde hinanden gensidig retshjælp, herunder ransagning og beslaglæggelse, også i alle tilfælde af smugleri og unddragelse af indirekte beskatning, især moms, told og punktafgifter,

SOM ANERKENDER betydningen af at bekæmpe hvidvaskning af penge –

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 1

Formål

Formålet med denne aftale er at udvide den administrative bistand og den gensidige retshjælp i straffesager mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side, med henblik på at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, som er omhandlet i artikel 2.

ARTIKEL 2

Anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på:
 - a) administrativ og strafferetlig forebyggelse, afsløring, efterforskning, retsforfølgning og bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de kontraherende parter respektive finansielle interesser vedrørende:

- varehandel i modstrid med told- og landbrugslovgivningen
 - udveksling af varer og tjenesteydelser i modstrid med skattelovgivningen om moms, punktafgifter og forbrugsafgifter
 - anvendelse eller tilbageholdelse af midler – herunder anvendelse heraf til andre formål end dem, hvortil de oprindeligt blev ydet - fra de kontraherende parter budgetter eller budgetter forvaltet af dem eller på deres vegne, såsom tilskud eller godtgørelser
 - de kontraherende parter procedurer for tildeling af kontrakter
- b) beslaglæggelse og inddrivelse af beløb, der skyldes de ulovlige aktiviteter, der er omhandlet i litra a), eller som uretmæssigt er modtaget som følge heraf.

2. En anmodning om samarbejde i henhold til afsnit II (administrativ bistand) og III (gensidig retshjælp) kan ikke afvises alene med den begrundelse, at anmodningen vedrører en overtrædelse, der behandles som skattesvig af den anmodende kontraherende part, eller at den anmodende kontraherende parts lovgivning ikke hjemler samme type afgift eller udgift eller ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende kontraherende parts lovgivning.

3. Anvendelsesområdet for denne aftale omfatter også hvidvaskning af udbyttet af de af aftalen omfattede aktiviteter, forudsat at de aktiviteter, der udgør prædikatforbrydelsen, i henhold til de to kontraherende parter lovgivning kan straffes med en frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder.
4. Direkte skatter er undtaget fra denne aftales anvendelsesområde.

ARTIKEL 3

Mindre sager

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når de for lidt indbetalte eller unddragne afgifter skønnes at udgøre et beløb på 25 000 EUR eller derunder, eller når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på 100 000 EUR eller derunder, medmindre den anmodende kontraherende part som følge af sagens særlige omstændigheder eller den implicerede person anser den for at være af særlig grov beskaffenhed.
2. Den anmodede kontraherende parts myndighed skal straks meddele den anmodende kontraherende parts myndighed om grundene til, at den afviser anmodningen om samarbejde.

ARTIKEL 4

Den offentlige orden

En anmodning om samarbejde kan afvises, hvis den anmodede kontraherende part vurderer, at udførelse af anmodningen ville være i modstrid med dens suverænitet, sikkerhed, offentlige orden eller andre væsentlige interesser.

ARTIKEL 5

Fremsendelse af oplysninger og bevismidler

1. Oplysninger og bevismidler, der fremsendes eller modtages i henhold til denne aftale, er – uanset i hvilken form det sker – omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde, som dermed sammenlignelige oplysninger er beskyttet af den nationale lovgivning, der gælder for den kontraherende part, der modtager oplysningerne, og af de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne.

Specielt må sådanne oplysninger og bevismidler ikke videregives til andre personer end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Det Schweiziske Forbund som led i deres arbejde skal have kendskab hertil, og disse personer må ikke anvende dem til andre formål end dem, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde.

2. Oplysninger og bevismidler, som den anmodende kontraherende part har modtaget i henhold til denne aftale, kan fremsendes til enhver kontraherende part, hvis denne kontraherende part er i færd med at gennemføre en undersøgelse, hvor samarbejde ikke er udelukket, eller hvis det er klart, at denne kontraherende part med fordel kunne gennemføre en sådan undersøgelse. Fremsendelse af sådanne oplysninger må ikke tjene andre formål end dem, der er fastsat i aftalen.
3. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler, der er modtaget i medfør af denne aftale, fra en kontraherende part til en eller flere andre kontraherende parter, kan ikke påklages over for den oprindeligt anmodede kontraherende part.
4. En kontraherende part, til hvem der er fremsendt oplysninger eller bevismidler i overensstemmelse med stk. 2, skal overholde de begrænsninger i brugen heraf, som den anmodede kontraherende part pålægger den kontraherende part, der først anmodede om fremsendelsen.
5. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler tilvejebragt i henhold til denne aftale, fra en kontraherende part til et tredjeland, kræver en tilladelse fra den kontraherende part, hvorfra oplysningerne eller bevismidlerne hidrører.

ARTIKEL 6

Fortrolighed

Den anmodende kontraherende part kan anmode den anmodede kontraherende part om at sørge for, at anmodningen og dens indhold behandles fortroligt, undtagen hvis dette er uforeneligt med udførelsen af anmodningen. Hvis den anmodede kontraherende part ikke kan overholde fortrolighedskravene, giver den på forhånd den anmodende kontraherende parts myndigheder meddelelse herom.

AFSNIT II

ADMINISTRATIV BISTAND

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 7

Forholdet til andre aftaler

Dette afsnit berører hverken de gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller de mere omfattende forpligtelser vedrørende administrativ bistand eller de mere fordelagtige bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter, bl.a. tillægsprotokollen om gensidig bistand mellem administrative myndigheder i toldspørgsmål af 9. juni 1997.

ARTIKEL 8

Anvendelsesområde

1. De kontraherende parter yder hinanden gensidig bistand til at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af denne aftale, navnlig ved at forebygge og afsløre transaktioner samt andre handlinger og undladelser, der er i modstrid med den relevante lovgivning, og ved at gennemføre efterforskning deraf.

2. Den bistand, der indføres ved dette afsnit, gælder enhver af de kontraherende parter kompetente administrative myndigheder, når disse handler som led i udøvelsen af administrative efterforskningsbeføjelser eller beføjelser vedrørende strafferetlig forfølgelse, herunder når disse myndigheder udøver deres beføjelser efter anmodning fra retlige myndigheder.

Hvis en strafferetlig efterforskning foretages af eller udføres under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af bestemmelserne i dette afsnit.

ARTIKEL 9

Kompetence

1. De kontraherende parter myndigheder anvender dette afsnits bestemmelser inden for rammerne af den kompetence, der er tillagt denne i medfør af national ret. Intet i dette afsnit kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt de kontraherende parter myndigheder som defineret i dette afsnit.

De optræder, som om de handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden af samme kontraherende parts myndigheder. De udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, de har i henhold til deres nationale ret, for at efterkomme anmodningen.

2. Anmodninger stilet til myndigheder, der ikke er kompetente, videregives af disse straks til den kompetente myndighed.

ARTIKEL 10

Proportionalitet

Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når det klart fremgår, at

- a) antallet og arten af anmodninger fra den anmodende kontraherende part i en bestemt periode pålægger den anmodede kontraherende parts myndighed uforholdsmæssigt store administrative byrder
- b) den anmodende kontraherende parts myndighed ikke har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden risiko for at hindre opnåelsen af det ønskede resultat.

ARTIKEL 11

Centrale tjenester

1. Hver kontraherende part udpeger den eller de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand i medfør af dette afsnit.

Disse tjenester henvender sig til enhver administrativ myndighed, der har kompetence til at yde den bistand, der anmodes om.

2. De centrale tjenester kommunikerer direkte med hinanden indbyrdes.
3. De centrale tjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem de kontraherende parter øvrige myndigheder med kompetence inden for denne aftales anvendelsesområder, navnlig i hastetilfælde. De centrale tjenester informeres om enhver foranstaltning, hvor der finder et sådant direkte samarbejde sted.

4. De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 44, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke myndigheder der betragtes som centrale tjenester i medfør af denne artikel.

KAPITEL 2

BISTAND EFTER ANMODNING

ARTIKEL 12

Anmodninger om oplysninger

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler den anmodede kontraherende parts myndighed, inden for denne aftales anvendelsesområde, førstnævnte myndighed enhver oplysning, som den selv eller samme kontraherende parts øvrige myndigheder er i besiddelse af, og som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, efterforske og straffe de ulovlige aktiviteter, som er omfattet af aftalen eller som er nødvendig for inddrivelsen af en fordring. Den anmodede kontraherende parts myndighed foretager enhver administrativ undersøgelse, der er nødvendig for at opnå disse oplysninger.
2. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede kopier eller uddrag af disse rapporter eller dokumenter, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den anmodede kontraherende parts myndigheder i forvejen var i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.
3. Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget hertil af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den anmodede kontraherende parts myndighed, i dennes kontorer få adgang til de dokumenter og oplysninger som omhandlet i stk. 1, som denne kontraherende parts

myndigheder er i besiddelse af, og som vedrører nærmere bestemte ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde. De pågældende embedsmænd kan tage kopi af denne dokumentation.

ARTIKEL 13

Anmodninger om overvågning

Efter anmodning fra den anmodende kontraherende myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed så vidt muligt sikre overvågning af vareudvekslinger, der er i modstrid med den i artikel 2 nævnte lovgivning. Denne overvågning kan vedrøre personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har deltaget i eller deltager i udførelsen af sådanne ulovlige aktiviteter eller træffer forberedelser med henblik herpå, og den kan endvidere vedrøre steder, transportmidler og varer, der har forbindelse med disse aktiviteter.

ARTIKEL 14

Forkyndelse og postforsendelse

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed, under iagttagelse af den anmodede kontraherende parts nationale regler, lade alle dokumenter eller afgørelser, der hidrører fra den anmodende kontraherende parts kompetente myndigheder, og som falder ind under denne aftales anvendelsesområde, forkynde for adressaten.
2. Anmodninger om forkyndelse med angivelse af indholdet af det dokument eller den afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller til et sprog, som denne kontraherende part kan acceptere.

3. De kontraherende parter kan sende forkyndelsesdokumenter og anmodninger om oplysninger og dokumenter direkte med posten til erhvervsdrivende, der er omfattet af tredje og fjerde led i artikel 2, stk. 1, litra a), og bosat på den anden kontraherende parts område.

Disse personer kan imødekomme sådanne anmodninger og levere de relevante dokumenter og oplysninger i den form, der er fastsat ved de regler og ordninger, hvorefter midlerne er tildelt.

ARTIKEL 15

Anmodninger om undersøgelser

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager den anmodede kontraherende part passende undersøgelser eller foranlediger sådanne undersøgelser vedrørende transaktioner eller adfærd, der udgør ulovlige aktiviteter i medfør af nærværende aftale, eller som giver den anmodende kontraherende parts myndighed begrundet mistanke om, at sådanne ulovlige aktiviteter har fundet sted.

2. Den anmodede kontraherende part gør brug af alle de efterforskningsmidler, der er til rådighed efter dens retsorden, på samme måde som hvis den gjorde brug af disse midler som led i handlinger med henblik på udførelse af egne opgaver eller efter anmodning fra en anden intern myndighed, herunder ved de retlige myndigheders mellemkomst eller om nødvendigt med tilladelse fra disse.

Denne bestemmelse berører ikke den pligt til samarbejde, som erhvervsdrivende har i henhold til artikel 17.

Den anmodede kontraherende parts myndighed meddeler den anmodende kontraherende parts myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 12, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

3. Den anmodede kontraherende parts myndighed udvider bistanden til at omfatte alle omstændigheder, genstande og personer, der har klar forbindelse med genstanden for anmodningen om bistand, uden at der er behov for en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde tager den anmodede kontraherende parts myndighed først kontakt med den anmodende kontraherende parts myndighed.

ARTIKEL 16

Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende kontraherende parts myndighed

1. Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd udpeget af førstnævnte myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, der er omhandlet i foregående artikel. Denne tilstedeværelse kræver ikke samtykke fra den person eller erhvervsdrivende, som undersøgelsen drejer sig om.

2. Embedsmænd fra den anmodede kontraherende parts myndighed leder under hele forløbet undersøgelserne. Embedsmændene fra den anmodende kontraherende parts myndighed må ikke på eget initiativ udøve de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den anmodede kompetente parts myndighed.

De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som embedsmændene fra den anmodede kontraherende parts myndighed, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for den igangværende undersøgelse.

3. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

4. Oplysninger, som meddeles den kontraherende parts anmodende myndighed, kan ikke anvendes som bevismiddel, før der er givet tilladelse til overførsel af aktstykker vedrørende gennemførelsen.

ARTIKEL 17

Pligt til samarbejde

De erhvervsdrivende er forpligtede til at samarbejde om udførelsen af anmodningen om administrativ bistand, ved at give adgang til deres lokaler, deres transportmidler og deres dokumenter og ved at meddele alle relevante oplysninger.

ARTIKEL 18

Bistandsanmodningernes form og indhold

1. Anmodninger om bistand fremsættes skriftligt og vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme dem.

I hastetilfælde accepteres mundtlige anmodninger, men de skal bekræftes skriftligt så hurtigt som muligt.

2. Anmodningerne ledsages af følgende oplysninger:

- a) den anmodende myndighed
- b) den ønskede foranstaltning
- c) genstand og begrundelse for anmodningen
- d) relevante love, administrative bestemmelser og andre juridiske dokumenter

- e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne
 - f) et sammendrag af sagens omstændigheder og af allerede gennemførte undersøgelser, undtagen i de i artikel 14 tilfælde.
3. Anmodningerne fremsættes på et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller på et sprog, som denne kontraherende part kan acceptere.
4. Ukorrekte eller ufuldstændige anmodninger kan rettes eller suppleres. Der kan i mellemtiden træffes foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til anmodningen.

ARTIKEL 19

Anvendelse af oplysninger

1. De indsamlede oplysninger anvendes udelukkende til de formål, der er omfattet af denne aftale. Hvis en kontraherende part anmoder om at anvende sådanne oplysninger til andre formål, skal den på forhånd indhente skriftlig tilladelse hertil fra den myndighed, der har leveret oplysningerne. Anvendelsen heraf er underlagt de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af oplysningerne som led i retlige eller administrative procedurer indledt som følge af ikke-overholdelse af den lovgivning, som anmodningen om administrativ bistand vedrører, hvis de samme hjælpemidler var til rådighed i forbindelse med sådanne procedurer. Den kontraherende parts kompetente myndighed, som har givet disse oplysninger, underrettes straks herom.

3. De kontraherende parter kan i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene, anvende oplysninger og dokumenter, der er tilvejebragt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale som bevismidler.

KAPITEL 3

SPONTAN BISTAND

ARTIKEL 20

Spontan bistand

1. De former for samarbejde, der er omhandlet i foregående kapitel, kan finde sted uden forudgående anmodning fra en anden kontraherende part.
2. Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.
3. Alle de kontraherende parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

KAPITEL 4

SÆRLIGE FORMER FOR SAMARBEJDE

ARTIKEL 21

Fælles aktioner

1. I forbindelse med vareimport, -eksport og -transit kan de kontraherende parter, når transaktionernes omfang og de deraf følgende risici vedrørende de involverede afgifter og tilskud vil kunne medføre betydelige tab for de kontraherende parter, enes om at gennemføre fælles grænseoverskridende aktioner med henblik på forebyggelse og retsforfølgelse af ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde.
2. Det er den centrale tjeneste eller en af denne udpeget tjeneste, der har kompetence til at forestå koordinationen og planlægningen af de grænseoverskridende aktioner.

ARTIKEL 22

Fælles særlige efterforskningshold

1. Myndighederne i flere kontraherende parter kan efter fælles overenskomst oprette et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en af de kontraherende parter.

2. Efterforskningsholdet udfører vanskelige efterforskningsopgaver, der kræver indsætning af betydelige aktionsmidler, og koordinerer fælles aktioner.
3. Deltagelse i et sådant efterforskningshold giver ikke repræsentanterne for den kontraherende parts myndigheder, hvoraf det er sammensat, beføjelse til at intervenere i den kontraherende part, hvor efterforskningen udføres.

ARTIKEL 23

Forbindelsesofficerer

1. De kontraherende parter kompetente myndigheder kan indgå aftale om, for en tidsbegrænset eller ikke tidsbegrænset periode, at udveksle forbindelsesofficerer mellem en kontraherende part og myndighederne i en anden kontraherende part med henblik på at yde hinanden gensidig bistand under udførelsen af den administrative bistand.
2. Forbindelsesofficererne har til opgave at rådgive og yde bistand. De har ikke beføjelse til selv at intervenere på værtslandets territorium. De kan, hvis de kontraherende parter kompetente myndigheder samtykker heri eller anmoder herom:
 - a) lette og fremskynde udvekslingen af oplysninger
 - b) yde bistand i forbindelse med undersøgelser

- c) deltage i behandlingen af anmodninger om bistand
 - d) rådgive og bistå værtslandet i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af grænseoverskridende aktioner
 - e) udføre andre opgaver, som de kontraherende parter kan blive enige om indbyrdes.
3. De kontraherende parters kompetente myndigheder fastlægger de nærmere detaljer ved fælles overenskomst.
4. Forbindelsesofficererne kan repræsentere en eller flere kontraherende parters interesser.

KAPITEL 5

INDDRIVELSE

ARTIKEL 24

Inddrivelse

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager den anmodede kontraherende part inddrivelse af fordringer, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, som om der var tale om dens egne fordringer.

2. En anmodning om inddrivelse af en fordring skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til fuldbyrdelse, og som er udstedt af den anmodende kontraherende part, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.
3. Den anmodede kontraherende part træffer de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen af en fordring.
4. Den anmodede kontraherende parts myndighed overfører et beløb svarende til den fordring, som den har inddrevet, til den anmodende kontraherende parts myndighed. Efter aftale med den anmodende kontraherende part kan den fratrække en procentdel svarende til de administrationsomkostninger, den har afholdt.
5. Uanset stk. 1 nyder de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis godt af de samme privilegier som tilsvarende fordringer opstået hos den anmodede kontraherende part.

AFSNIT III

GENSIDIG RETSHJÆLP

ARTIKEL 25

Forholdet til andre aftaler

1. Bestemmelserne i dette afsnit har til formål at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og konventionen af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold og skal lette de kontraherende parter anvendelse af disse konventioner.
2. Dette berører ikke anvendelsen af mere vidtgående bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter.

ARTIKEL 26

Sager, i forbindelse med hvilke der også skal ydes gensidig retshjælp

1. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp:
 - a) ved retsforfølgning for handlinger, der ifølge en af de kontraherende parter eller begge parter nationale ret betragtes som overtrædelser af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i navnlig straffesager

- b) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe kriminalretten endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen
- c) ved handlinger eller overtrædelser, der kan indebære et ansvar for en juridisk person i den anmodende kontraherende part.

2. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp med henblik på undersøgelser og retssager, der sigter mod beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af sådanne overtrædelser og af de redskaber, der er anvendt til at begå dem.

ARTIKEL 27

Fremsendelse af anmodninger

1. Anmodninger, der fremsættes i henhold til dette afsnit, fremsendes af den anmodende kontraherende parts myndighed enten gennem en kompetent central myndighed i den anmodede kontraherende part eller direkte til den kontraherende parts myndighed, der har kompetence til at udføre anmodningen fra den anmodende kontraherende part. Den anmodende kontraherende parts myndighed og eventuelt den anmodede kontraherende parts myndighed sender en kopi af anmodningen til deres respektive centrale myndigheder til orientering.
2. Alle bilag vedrørende anmodningen eller dens udførelse kan fremsendes ad samme kanaler. Der skal i det mindste sendes en kopi heraf direkte til den anmodende kontraherende parts myndighed.

3. Hvis den kontraherende parts myndighed, som modtager anmodningen, ikke har kompetence til at yde den ønskede hjælp, videresender den omgående anmodningen til den kompetente myndighed.

4. Fejlbehæftede eller ufuldstændige anmodninger behandles, hvis de indeholder de elementer, der er nødvendige for at kunne efterkomme dem, og berigtiges så senere af den anmodende kontraherende parts myndighed. Den anmodede kontraherende parts myndighed gør den anmodende kontraherende parts myndighed opmærksom på fejlene og giver den en frist til at berigtige dem.

Den anmodede kontraherende parts myndighed sender omgående den anmodende kontraherende parts myndighed enhver anden oplysning, der vil sætte denne i stand til at supplere sin anmodning eller udvide den til at omfatte andre foranstaltninger.

5. De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 44, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke myndigheder der betragtes som kompetente centrale myndigheder med henblik på denne artikel.

ARTIKEL 28

Fremsendelse pr. post

1. Som hovedregel sender de kontraherende parter, i forbindelse med retssager vedrørende ulovlige aktiviteter som omhandlet i denne aftale, processkrifter direkte pr. post til personer, der befinder sig på den anden kontraherende parts område.

2. Hvis den kontraherende parts myndighed, som dokumenterne hidrører fra, udtrykkeligt ved eller har grund til at antage, at modtageren kun kender et andet sprog, skal dokumenterne, eller i det mindste de vigtigste passager heri, ledsages af en oversættelse til dette andet sprog.
3. Den kontraherende parts myndighed, der sender anmodningen, gør modtageren opmærksom på, at myndigheden ikke direkte kan gennemføre tvang eller sanktioner på den anden kontraherende parts område.
4. Alle processkrifter skal ledsages af en note, hvori det angives, at modtageren kan få oplysning om sine rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende dokument ved at rette henvendelse til den myndighed, der er anført i noten.

ARTIKEL 29

Foreløbige foranstaltninger

1. Den kompetente myndighed i den anmodede kontraherende part kan, inden for de grænser, der sættes af dens interne retsorden og dens respektive beføjelser, og efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, beordre de foreløbige foranstaltninger gennemført, der er nødvendige for at opretholde en eksisterende situation, beskytte truede retlige interesser eller bevare bevismidler, forudsat at anmodningen om gensidig retshjælp ikke forekommer klart uantagelig.

2. Der vil i forebyggelsesøjemed blive beordret indefrysning og beslaglæggelse af udbyttet af de overtrædelser, hvortil der anmodes om gensidig retshjælp, og af de redskaber, der er anvendt i den forbindelse. Hvis udbyttet af en overtrædelse helt eller delvis er forsvundet, beordres de samme foranstaltninger med hensyn til goder, der befinder sig på den anmodede kontraherende parts områder, og som svarer til værdien af det pågældende udbytte.

ARTIKEL 30

Tilstedeværelse af den anmodende kontraherende parts myndigheder

1. Den anmodede part giver, efter anmodning fra den anmodende part, repræsentanter for sidstnævnte parts myndigheder tilladelse til at deltage i udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. Denne tilstedeværelse kræver ikke den berørte persons samtykke.

Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

2. De tilstedeværende personer har adgang til samme lokaler og samme dokumenter som repræsentanterne for den anmodede kontraherende parts myndighed, og de får adgang ved disses medlemkomst og udelukkende til brug for udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. De kan især få lov til at stille eller foreslå spørgsmål og foreslå undersøgelser gennemført.

3. Denne tilstedeværelse må ikke medføre, at oplysninger videregives til andre end de personer, der er bemyndiget hertil i henhold til stk. 1 og 2, i modstrid med tavshedspligten eller den pågældende persons rettigheder. Oplysninger, som meddeles den anmodende kontraherende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismidler, før afgørelsen om fremsendelse af aktstykkerne vedrørende gennemførelsen er blevet retskraftig.

ARTIKEL 31

Ransagning og beslaglæggelse

1. De kontraherende parter må ikke stille andre betingelser for efterkommelse af retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end følgende:
 - a) den handling, der ligger til grund for retsanmodningen, skal efter begge kontraherende parters ret kunne straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter en af de kontraherende parters ret kunne straffes tilsvarende og efter den anden kontraherende parts ret udgøre en overtrædelse af bestemmelser, der kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i navnlig straffesager
 - b) efterkommelsen af retsanmodningen skal være forenelig med den anmodede kontraherende parts ret.
2. Retsanmodninger med henblik på ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, kan også efterkommes, forudsat at de aktiviteter, der udgør prædikatforbrydelsen, efter begge kontraherende parters lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder.

ARTIKEL 32

Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger

1. Hvis betingelserne i artikel 31 er opfyldt, udfører den anmodede kontraherende part anmodningen om gensidig retshjælp vedrørende opnåelse og fremsendelse af bankoplysninger og finansielle oplysninger, herunder:

- a) identifikation af og oplysninger om bankkonti, der er åbnet i banker etableret på dens område, og som de af undersøgelsen omfattede personer er indehavere af, har fuldmagt til eller kontrollerer
- b) identifikation af og enhver oplysning om banktransaktioner og –operationer, der foretages fra, til eller via en eller flere bankkonti, eller som udføres af bestemte personer i en bestemt periode.

2. I det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede kontraherende parts strafferetspleje vedrørende tilsvarende interne sager, kan denne part beordre overvågning i en nærmere angivet periode af banktransaktioner foretaget fra, til eller via en eller flere bankkonti eller udført af bestemte personer, og meddele resultatet heraf til den anmodende kontraherende part. Afgørelsen vedrørende overvågning af transaktioner og meddelelse af resultater træffes i hvert enkelt tilfælde af de kompetente myndigheder i den anmodede kontraherende part og skal være i overensstemmelse med denne kontraherende parts nationale lovgivning. De praktiske detaljer i forbindelse med overvågningen aftales mellem de kompetente myndigheder i den kontraherende anmodende og den anmodede part.

3. Hver kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bankerne ikke meddeler den berørte bankkunde eller andre tredjemænd, at der gennemføres foranstaltninger efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, eller at en efterforskning er i gang, i en periode, der er begrænset til, hvad der er nødvendigt for ikke at kompromittere resultatet heraf.

4. Den anmodende kontraherende parts myndighed skal i sin anmodning:
 - a) angive, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen
 - b) gøre detaljeret rede for, hvad der ligger til grund for dens formodning om, at banker på den anmodede kontraherende parts område fører de pågældende konti, og, i det omfang, den råder over indicier herfor, hvilke banker der er tale om
 - c) meddele enhver oplysning, der kan gøre det lettere at udføre anmodningen.
5. En kontraherende part kan ikke påberåbe sig bankhemmeligheden som begrundelse for at afvise ethvert samarbejde vedrørende en anmodning om gensidig retshjælp fra en anden kontraherende part.

ARTIKEL 33

Kontrollerede leverancer

1. Den anmodede kontraherende parts kompetente myndighed forpligter sig til efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed at tillade kontrollerede leverancer på sit område som led i strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, som kan medføre udlevering.
2. Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede kontraherende parts kompetente myndigheder under behørigt hensyn til dennes nationale ret.

3. Kontrollerede leverancer finder sted efter de procedurer, der er fastsat i den anmodede kontraherende parts lovgivning. Beføjelsen til at handle og til at styre og kontrollere operationerne tilfalder sidstnævnte parts kompetente myndigheder.

ARTIKEL 34

Overdragelse med henblik på konfiskation eller tilbagelevering

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part kan genstande, dokumenter, penge eller andre værdier, der er blevet beslaglagt som en retsbevarende foranstaltning, overdrages med henblik på konfiskation eller tilbagelevering til den retmæssige ejer.
2. Den anmodede kontraherende part kan ikke afslå overdragelsen med den begrundelse, at pengene svarer til en skatte- eller toldgæld.
3. De rettigheder, som en tredjemand i god tro gør gældende i forbindelse med disse genstande, berøres ikke heraf.

ARTIKEL 35

Fremskyndelse af den gensidige retshjælp

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed udfører anmodningen om gensidig retshjælp så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de procesfrister og andre frister, som den anmodende kontraherende parts myndighed måtte have angivet. Denne begrundes fristerne.

2. Kan anmodningen ikke eller kun delvis udføres i overensstemmelse med den anmodende kontraherende parts myndigheds krav, underretter den anmodede kontraherende parts myndighed straks den anmodende kontraherende parts myndighed herom og angiver, på hvilke betingelser anmodningen vil kunne udføres. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles, eventuelt ved at gøre den videre behandling betinget af, at ovennævnte betingelser opfyldes.

Hvis det kan forudses, at den frist for udførelsen af anmodningen, der er fastsat af den anmodende kontraherende parts myndighed, ikke kan overholdes, og hvis det af den i stk. 1, andet punktum, nævnte begrundelse klart fremgår, at enhver forsinkelse i betydelig grad vil vanskeliggøre den retsforfølgning, der gennemføres af denne myndighed, oplyser den anmodede kontraherende parts myndighed straks, hvor lang tid der skønnes nødvendig for at udføre anmodningen. Den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler straks, om anmodningen alligevel opretholdes. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles.

ARTIKEL 36

Anvendelse af bevismidler

De oplysninger og bevismidler, der fremsendes som led i den gensidige retshjælp, kan - foruden i den retssag, i forbindelse med hvilken retshjælpen er ydet - anvendes

- a) i en straffesag rejst i den anmodende kontraherende part mod andre personer, der har deltaget i udførelsen af den lovovertrædelse, i forbindelse med hvilken der blev ydet gensidig retshjælp

- b) når de handlinger, der ligger til grund for anmodningen, udgør en anden overtrædelse, i forbindelse med hvilken der også bør ydes gensidig retshjælp
- c) i forbindelse med retssager, der tager sigte på beslaglæggelse af redskaber og udbytte fra overtrædelser, i forbindelse med hvilke der burde ydes gensidig retshjælp, og i erstatningssager i relation til de handlinger, i forbindelse med hvilke retshjælpen blev ydet.

ARTIKEL 37

Spontan fremsendelse af oplysninger

1. En kontraherende parts retsmyndigheder kan, inden for de grænser, der sættes af den nationale ret og deres egne beføjelser, spontant fremsende oplysninger og bevismidler til en anden kontraherende parts retsmyndigheder, når de finder, at de pågældende oplysninger eller bevismidler kunne være nyttige for den modtagende kontraherende parts myndighed med henblik på indledning eller gennemførelse af undersøgelser eller retssager, eller at disse oplysninger eller bevismidler kan få den nævnte myndighed til at forelægge en anmodning om gensidig retshjælp.
2. Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale ret knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.
3. Alle de kontraherende parter myndigheder er bundet af disse betingelser.

ARTIKEL 38

Retssager i den anmodede kontraherende part

Anmodningen om gensidig retshjælp berører ikke de rettigheder, som den anmodende kontraherende part eventuelt har i sin egenskab af sagsøger i interne straffesager rejst over for myndighederne i den anmodede kontraherende part.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 39

Det blandede udvalg

1. Der nedsættes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter. Udvalget har ansvaret for, at denne aftale anvendes korrekt. Med henblik herpå fremsætter det henstillinger og træffer afgørelser i de tilfælde, der er fastsat i aftalen. Det udtaler sig efter fælles overenskomst.
2. Det blandede udvalg fastsætter selv sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde nærmere bestemmelser om mødeindkaldelser, udpegning af udvalgets formand og fastlæggelse af dennes mandat.
3. Det blandede udvalg holder møde efter behov, dog mindst én gang om året. Hver kontraherende part kan anmode om at få indkaldt til et møde.
4. Det blandede udvalg kan beslutte at nedsætte arbejds- eller ekspertgrupper, der kan bistå det med udførelsen af dets opgaver.

ARTIKEL 40

Bilæggelse af tvister

1. Hver kontraherende part kan forelægge det blandede udvalg eventuelle tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, bl.a. når den mener, at en anden kontraherende part gentagne gange ikke reagerer på de anmodninger om samarbejde, der stiles til den.
2. Det blandede udvalg bestræber sig på at bilægge tvisten så hurtigt som muligt. Det blandede udvalg skal have forelagt alle oplysninger, der er nødvendige for en indgående undersøgelse af situationen med henblik på at finde en acceptabel løsning. Med det formål undersøger det blandede udvalg alle muligheder, så denne aftale fortsat kan fungere tilfredsstillende.

ARTIKEL 41

Gensidighed

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når den anmodende kontraherende part gentagne gange ikke har reageret på en anmodning om samarbejde i lignende tilfælde.
2. Inden en anmodning om samarbejde afvises med henvisning til gensidighedsprincippet, informeres det blandede udvalg herom, så det får lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

ARTIKEL 42

Ændring

Hvis en kontraherende part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger.

ARTIKEL 43

Geografisk anvendelsesområde

Denne aftale finder anvendelse dels på Det Schweiziske Forbunds område, dels på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de i sidstnævnte anførte betingelser.

ARTIKEL 44

Ikrafttræden

1. Denne aftale indgås på ubestemt tid.
2. Aftalen ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Den træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.

3. Indtil denne aftale træder i kraft, kan hver kontraherende part, samtidig med afgivelsen af den i stk. 2 nævnte notifikation eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, erklære, at den for sit vedkommende vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre kontraherende parter, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter modtagelsen af notifikationen.

ARTIKEL 45

Opsigelse

Det Europæiske Fællesskab eller Det Schweiziske Forbund kan opsige denne aftale ved at give den anden kontraherende part meddelelse om sin beslutning herom. Opsigelsen får virkning seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om opsigelsen.

ARTIKEL 46

Tidsmæssig anvendelse

Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på anmodninger vedrørende ulovlige aktiviteter, der har fundet sted mindst seks måneder efter undertegnelsen af aftalen.

ARTIKEL 47

Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater.

1. Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, kan, ved at give de kontraherende parter skriftlig meddelelse herom, blive kontraherende part i nærværende aftale.
2. Teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, bliver gyldig på grundlag af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund. Den gælder som gyldig tekst, jf. artikel 48.
3. Denne aftale træder i kraft i forhold til enhver ny medlemsstat af Den Europæiske Union, som tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for aftalens ikrafttræden, hvis denne endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode på 90 dage.
4. Hvis denne aftale endnu ikke er trådt i kraft ved notifikationen af deres tiltrædelsesinstrument, finder artikel 44, stk. 3, anvendelse på de nye tiltrædende medlemsstater.

ARTIKEL 48

Sprog

1. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
2. Tekstudgaven på maltesisk vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. Denne tekst får samme gyldighed som teksterne på de i stk. 1 nævnte sprog.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.